

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 18098-05-25 נ' נ' נ'

לפני כבוד השופטת גאולה לוין

המבקשת

נ'
ע"י ב"כ עו"ד מארי עשהאל

נגד

המשיב

נ'
ע"י ב"כ עו"ד כרמל מזוז

החלטה

לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בבאר שבע (כב' השופט שי' שמואל) מיום 28.4.2025, שעניינה מזונות זמניים לקטינה.

1. המבקשת והמשיב, הנשואים משנת 2021, הם הוריה של הקטינה *** , ילידת יוני 2021. לשני הצדדים ילדים מנישואים קודמים. הצדדים התגוררו בבית שכור ב*** בדמי שכירות בסך 5,300 ₪ לחודש. המשיב הוא מדריך כושר ובעל עסק של סטודיו לאימוני כושר ב***.

2. מאז יום 19.1.2025 המשיב מורחק מהמבקשת ומבית המגורים, בגין אירוע אלימות כלפי המבקשת. הוא נעצר ביום 29.1.2025 ובהמשך הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות איומים ותקיפת בן-זוג. מאז נתון המשיב במעצר. המשיבה עבדה בעסקו של המשיב. לאחר אירוע האלימות היא פוטרה מהעסק ומאז אינה עובדת.

3. ביום 29.1.2025 הגישה המבקשת בקשה ליישוב סכסוך. במסגרת הבקשה היא הגישה ביום 21.2.2025 בקשה דחופה למזונות אישה זמניים ולמזונות קטינה זמניים. בבקשה נטען כי המשיב מטיל מצור כלכלי על המבקשת, בעוד הוא גורף כספים מ***, עסק שלטענת המבקשת הוא עסק משותף שבו עבדו שניהם, הגם שהוא רשום פורמאלית על שם המשיב. כיוון שהמשיב נמצא במעצר, הורה בית המשפט (ביום 5.3.2025) על קיצור תקופת עיכוב ההליכים וסגירת הבקשה ליישוב סכסוך. בית המשפט הורה כי הבקשה למזונות אישה וקטינה יוגשו במסגרת הליך מתאים שיוגש, ככל שיוגש.

להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 18.2.2025 הגיש אביו של המשיב בקשה לצו הגנה נגד המבקשת, לאסור עליה להיכנס ל***, הרשום תחת המשיב ונוכח מעצרו מנוהל כיום על ידי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 18098-05-25 נ' נ'

1 אביו של המשיב. בדיון ביום 23.2.2025 הוסכם כי המבקשת לא תיכנס לבית העסק, הגם
2 שהיא שמרה על טענותיה כי העסק שייך גם לה.

3
4 4. ביום 25.3.2025 הגישה המבקשת תביעה למזונות קטינה ולמזונות אישה. במסגרת
5 התביעה היא חזרה וביקשה לפסוק בדחיפות מזונות זמניים לה ולקטינה. המשיב בתגובה
6 ביקש לדחות את הבקשה למזונות אישה, ולקבוע שעליו לשלם מזונות קטינה בסך 1,200
7 ₪ לחודש, וזאת עד שיתחיל לעבוד ולארגן את חיו בחזרה.

8
9 5. בית המשפט לענייני משפחה, בהחלטתו מיום 28.4.2025, דחה את הבקשה למזונות אישה,
10 ונעתר חלקית לבקשה למזונות זמניים לקטינה.
11 בית המשפט העמיד את פוטנציאל השתכרותו של המשיב, כגובה שכרו בשנת 2004 –
12 הכנסה ברוטו ממוצעת בחודש בסך 21,842 ₪.
13 לגבי המבקשת, בית המשפט לא מצא "כל טעם מדוע המבקשת לא עובדת ומובטלת וכי
14 בשלב זה עליה לשוב ולהשתלב בשוק העבודה".

15
16 6. אחר קביעתו כי על המבקשת לשוב ולהשתלב במעגל העבודה, וכי אין כל סיבה מוצדקת
17 לכך שהיא אינה עובדת, בית המשפט לא מצא בשלב זה לפסוק עבור המבקשת מזונות
18 אישה. בית המשפט הוסיף וקבע:

19 **"הדרישה בשל טענה לרמת חיים לה הורגלה, אינה מתאימה בענייננו**
20 **ראשית הצדדים לא חיו ברמת חיים גבוהה, השכרת בית *** אינה הוכחה**
21 **לרמת חיים גבוהה, כמו כן אין עתיד ביחסים בין הצדדים כך שברור שאין**
22 **מחובתו של המשיב לפרנס את המבקשת, אשר דאגה להרחיקו על יד צו**
23 **ביהמ"ש וגם בהגשת תלונות למשטרה בגין שיחה שהייתה ביניהם".**
24

25 7. באשר למזונות הקטינה, נפסק כי על יסוד התיעוד הדל שהוצג, אין יסוד לסבור שצרכיה
26 גבוהים מהשיעורים שנקבעו כחזקה בדבר צרכיו המינימליים של קטין, והועמדו בפסיקה
27 על סכומים הנעים בין 1,300 ₪ ל-1,800 ₪ לחודש לקטין המתגורר בבית מרכזי אחד. בשים
28 לב לכך, לטענות הצדדים ולכך שהמבקשת מתגוררת עם הקטינה וילד נוסף מנישואיה
29 הקודמים בדירה שכורה, חייב בית המשפט את המשיב במזונות בסך כולל של 1,700 ₪
30 לחודש, כולל מדור והחזקת מדור. החיוב הוחל מהגשת התביעה – 25.3.2025. בנוסף חויב
31 המשיב לשאת במחצית הוצאות חינוך ומחצית הוצאות רפואיות חריגות.

32
33 8. בבקשה לרשות ערעור טוענת המבקשת כי מזונות הקטינה, שהיא מקטני קטנים, הועמדו
34 על סכום זעום שאינו מביא בחשבון את הוצאות המדור, את העובדה שהמשיב פיטר את
35 המבקשת ממקום עבודתה ואת העובדה כי היא נושאת לבדה בנטל גידול הקטינה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 18098-05-25 נ' נ'

המבקשת קובלת גם על כך שהמזונות הזמניים נפסקו מהגשת התביעה למזונות, ולא מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, בקשה שלא נדונה עקב קיצור הליכים. נטען כי בית המשפט המעיט ביכולת הכלכלית של המשיב, שיש לו הכנסות מהעסק גם כיום, שעה שהעסק מנוהל על ידי אביו, ולו עצמו אין כיום הוצאות שעה שהוא נתון במעצר. לטענת המבקשת, היא צברה חובות כבדים, לא הציגה אסמכתאות על הוצאות כיוון שלא היה לה מהיכן לשלם, עד כדי סילוק מהדירה בה התגוררו הצדדים, טרם לקחה הלוואה מאחותה לתשלום שכר דירה. לטענתה, היא ניסתה לעבור לבית אחר ב***, אך המשכירים ביקשו ערבות כספית, תשלום מראש ל-3 חודשים ותלושי שכר, ולמבקשת אין יכולת לעמוד בכך לעת הזו.

9. המבקשת קובלת גם על כך שהיא לכאורה נענשת על כך שהגישה נגד המשיב תלונה על ניסיון לרצח - לאחר שהמשיב הצמיד מספריים לגרונו והבטיח "תצא מהבית גופה" – ועל כך שנשללו ממנה מזונות אישה, הגם שלא הפרה את חובותיה כאישה. המבקשת קובלת על כך שבית המשפט הורה לה לצאת לעבוד, תוך התעלמות מכך שהיא עוברת טיפול מסיבי עקב הטראומה שעברה כאשר המשיב ניסה לרצוח אותה, מכך שהיא מגדלת את הקטינה ללא עזרה ומכך שאין לה הכשרה מיוחדת, דבר שמקשה עליה למצוא עבודה. היא מוסיפה כי היא אינה מקבלת דמי אבטלה, משום שעבדה אצל בעלה.

10. בתשובה מטעם המשיב נטען, כי על ערכאת הערעור להימנע מהתערבות בהחלטות בעניין מזונות זמניים, אלא אם כן מדובר בפסיקה חריגה ויוצאת דופן. נטען כי במקרה זה אין עילה להתערב בקביעה לגבי המזונות הזמניים שהיא קביעה סבירה ואף גבוהה בנסיבות הקיימות. נטען כי המבקשת כלל לא הוכיחה את ההוצאות על הקטינה, וההחלטה תואמת את הסכום המינימלי שאין חובה להוכיחו. לגבי הכנסות המשיב, נטען כי מחדש ינואר 2025, לאחר שנעצר, מי שעובד ב*** הוא עובד שכיר שאין לו אינטרס לקדם את העסק, וכמעט כל המתאמנים שבאו בגלל המשיב, עזבו. נטען כי כיום, בשל החובות הרבים, ייאלץ המשיב למכור את העסק, ועד לתום ההליך הפלילי לא תהיה לו הכנסה.

11. המשיב טוען כי המבקשת היא בחורה צעירה שעבדה כל ימי חייה, בטרם נישאה למשיב, יש לה כושר השתכרות גבוה ואין הצדקה שלא תצא לשוק העבודה. עוד נטען כי ברשות המבקשת הייתה דירת מגורים שלטענתה נמכרה, והמבקשת הסתירה מבית המשפט את יתרת כספי מכירת הבית. עוד נטען כי היא אינה מעוניינת בבעלה, היא הגישה בקשה לצו הרחקה ואף הגישה תלונה שהובילה לכתב אישום והגישה תביעת גירושין לבית הדין הרבני. לטענת המשיב, אין כל סיבה לפסוק לה מזונות אישה כאשר יש לה יכולת השתכרות,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 18098-05-25 נ' נ'

נכסים, ולעומתה המשיב שאינו עובד, מצוי מאחורי סורג ובריח. נטען כי המשיב סובל מפוסט-טראומה, והמבקשת דאגה להקליט אותו בזמן כעס. אין מדובר באיומים ברצח, אלא מהתפרצות שנובעת ממחלתו.

דיון והכרעה

12. לאחר שעיינתי בבקשה לרשות ערעור ובתשובה לה, על נספחיהן, ובהליכים בבית המשפט לענייני משפחה, באתי לכלל מסקנה כי יש לדון בבקשה לרשות ערעור כאילו ניתנה רשות ערעור, והוגש ערעור על פי הרשות שניתנה.

מצאתי כי דין הערעור להתקבל, הן בנוגע למזונות הקטינה והן בנוגע למזונות אישה.

13. אפתח במזונות הקטינה, פעוטה מתחת לגיל 4.

חבות המשיב למזונות הקטינה נשענת על הדין האישי ועל הידיעה השיפוטית בדבר צרכים הכרחיים של קטינים. ההלכה בעניין מזונות של קטני קטנים, מתחת לגיל 6, סוכמה לאחרונה על ידי כב' השופט ש' שוחט, ס"נ, ברמ"ש 21199-12-24 :

"כידוע, בהתאם לדין העברי, אב יהודי חב לבדו חיוב אבסולוטי במזונותיו ההכרחיים של ילדו הקטין עד גיל 6. מדובר במזונות מינימליים ואחידים שאינם תלויים במצבו הכלכלי של האב או במצבה הכלכלי של האם ובעבר נהוג היה לכמתם בסכום של כ-1300-1400 ₪ לחודש וכיום למצער 1,600 ₪ לחודש (ראו עמ"ש (ת"א) 46291-01-16 פלונית נ' פלוני, פורסם בנבו 9.10.17) אם לא למעלה מכך שכן לנוכח יוקר המחייה שהולך ועולה יש מקום אף להגדיל את הסכום ולהעמידו על 1800-1900 ₪ לחודש (ראו עמ"ש (ת"א) 78095-05-23 פלונית נ' פלוני, פורסם בנבו 6.2.24). בנוסף, על האב היהודי לשלם את חלקו היחסי של הקטין בעלות המדור והחזקת המדור של האם (שלרוב מכומת ב-30% לקטין אחד) וכן חיוב מדין צדקה לגבי צרכים שאינם הכרחיים (ראו בהרחבה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית, פורסם בנבו 19.7.17)".

14. במקרה שלפני, המבקשת נושאת במלוא נטל הטיפול היומיומי בקטינה, ומספקת לה את צרכיה החומריים באופן ישיר. בהתאם לדין שחל על המשיב והחזקות הפסיקטיות בדבר צרכים בסיסיים של קטין, שאינם טעונים הוכחה, היה מקום לחייב את המשיב במזונות זמניים עבור הקטינה בסך שלא יפחת מסך של 1,600 ₪. לכך יש להוסיף את חלקה של הקטינה בהוצאות מדור בסך 1,060 ₪ בחודש. טענת המבקשת כי היא מוסיפה להתגורר בבית שהצדדים שכרו יחד ב***, בעלות של 5,300 ₪ בחודש, לא נסתרה. המשיב לא סיפק גרסה אחרת לגבי מקום מגוריה של הקטינה, שמן הסתם זוכה לקורת גג. את חלקה של הקטינה יש להעמיד על 20% מהוצאות המדור, מאחר שבדירה מתגורר קטין נוסף.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 18098-05-25 נ' נ'

בהחלטה של בית המשפט לענייני משפחה אין הנמקה לקביעה כי המזונות, על כל הרכיבים, יעמדו על 1,700 ₪ לחודש. סכום זה מכסה אך בקושי את הצרכים ההכרחיים המינימליים, ואין בו כדי לכסות גם את עלות המדור בגין חלקה של הקטינה. לסיכום, במקום החיוב שנפסק, יחויב המשיב לשאת במזונות זמניים עבור הקטינה, בסך 2,660 ₪ לחודש.

15. מכאן למזונות אישה.

גם החיוב במזונות אישה, נקבע על פי הדין האישי החל על הצדדים, ובענייננו, הדין העברי. על פי דין זה, יש חובת מזונות אישה הנוצרת עם התגבשות הנישואין, ומתקיימת כל עוד לא הותר קשר הנישואין (ע"א 560/82 פלונית נ' פלוני פד. לח(3) 744 [1984]). נקודת המוצא היא שאישה נשואה זכאית שבעלה יזון אותה, לפי מעמדה ולפי כבודה, בהתאם לכלל "עולה עמו ואינה יורדת עמו". על האיש לספק לאשתו את כל מחסורה ואת כל צרכיה, לרבות ביגוד, מדור והחזקת מדור. חיוב זה תקף כל עוד האישה דרה עם בעלה ומקיימת את חיוביה כלפיו. אישה החיה בנפרד מבעלה זכאית למזונות, אם תוכיח לבית המשפט שהפירוד לא נגרם בשל אשמה מצידה. רמת ההוכחה הנדרשת לשם כך, הוגדרה כ"משקל נוצה" (ע"א 560/82, שם).

16. במקרה שלפני, המבקשת עמדה ברף ההוכחה הנדרש לפסיקת מזונות אישה זמניים. אין חולק כי הצדדים אינם חיים יחד מאז הורחק המשיב ובהמשך נעצר בעקבות תלונת המבקשת. המשיב עצור מזה 4 חודשים במסגרת מעצר עד תום ההליכים. על פניו, אין יסוד לקבוע כי תלונתה של המבקשת לא הייתה מוצדקת, וכי היא "אשמה" בכך שהצדדים אינם מתגוררים יחד כיום. גם אם מדובר בהתפרצות כעס הנובעת ממחלתו של המשיב, כפי שטוענת באת כוחו, תקופת המעצר הממושכת מצביעה על כך שמדובר בתלונה כבדת משקל, על כל המשתמע מכך. בשלב זה של פסיקת מזונות זמניים, די בכל אלה כדי להרים את נטל ההוכחה, שאינו כבד משקל, לכך שאין אשמה מצידה של המבקשת בפירוד.

17. טענות המשיב כי למבקשת כושר השתכרות ורכוש, מקומן להתברר במסגרת ההליך העיקרי. הטענה בדבר כספים ורכוש נטענה על ידי המשיב בצורה כללית, והדברים טעונים בירור מעמיק יותר. בין היתר יש לברר את טענת המבקשת, כי הדירה שהייתה טרם הנישואין נמכרה עבור העסק, וכיום יש לה רק חובות. בשלב זה המשיב, המבקש לפטור עצמו ממזונות אישה, לא הציג נתונים מבוססים אודות היקף הרכוש של המבקשת, וממילא לא פרש טיעון אודות הנפקות שיש לכך על פי הדין האישי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 18098-05-25 נ' נ'

18. בעניין פוטנציאל ההשתכרות, אין מחלוקת כי לעת הזו המבקשת אינה משתכרת, לא ממעשה ידיה ולא מדמי אבטלה. לפי החלטת בית המשפט קמא, היא עבדה למחייתה לפני נישואיה, ובתקופת הנישואין התפרנסה, הן מהכנסותיו של המשיב והן מעבודה בעסקו (סעיף 13 להחלטה). כיום המבקשת אינה מתפרנסת מהכנסות המשיב, ואינה עובדת בעסק, לאחר שפוטרה והורחקה מהעסק. במצב דברים זה, אין לשלול ממנה מזונות אישה אך על יסוד פוטנציאל ההשתכרות, שגם אם הוא קיים, מימושו מחייב זמן של שיקום והתארגנות.

19. נמצא, כי המבקשת זכאית למזונות אישה זמניים. סכום המזונות ייקבע בשלב זה על דרך האומדנה, על יסוד מכלול הנתונים שהובאו בפני בית המשפט, והקביעות בהחלטה של בית המשפט קמא. על אלה ניתן למנות את עלות המדור של המבקשת, את ההכנסות של העסק ואת הצרכים האישיים הנטענים של המבקשת. בהביאי בחשבון את כל האמור, אני מעמידה את המזונות הזמניים של המבקשת, על סך של 7,000 ₪, כאשר 3,000 ₪ מסכום זה, הם בעבור מדור.

20. החיוב במזונות הזמניים למבקשת ולקטינה, ממועד הגשת הבקשה למזונות זמניים, במסגרת הליך יישוב הסכסוך. הצורך במזונות זמניים התעורר כבר בעת הבקשה ליישוב סכסוך, בקשה המחויבת על פי סדרי דין בטרם תוגש תביעה. אין חולק כי בתקופה זו המשיב לא זן את הקטינה ואת המבקשת. אין הצדקה לשלול מהן מזונות זמניים לתקופה שבה מבחינת סדרי הדין לא ניתן היה להגיש תביעה, והבקשה הוגשה במסגרת הבקשה ליישוב סכסוך, אשר נסגרה בגלל שהמשיב נתון במעצר.

בסיכום הדברים, הערעור מתקבל כך ש–

המשיב ישלם מזונות זמניים עבור הקטינה בסך 2,660 ₪ לחודש, ובנוסף יישא במחציות הוצאות חינוך והוצאות בריאות חריגות כאמור בהחלטה של בית המשפט קמא.

המשיב ישלם מזונות אישה זמניים בסך 7,000 ₪ לחודש.

החיובים הינם מיום 21.2.2025.

יתר ההוצאות בהחלטה שנקבעו ביחס למזונות הקטינה יחולו גם על מזונות אישה.

החיוב המוגדל ישולם במזונות שישולמו עד ליום 10.6.2025.

ההפרשים לתקופת העבר ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.2025.

המשיב ישלם למבקשת הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין, בסך כולל של 10,000 ₪.

העירבון שהפקידה המבקשת יושב לה באמצעות באת כוחה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 18098-05-25 נ' נ' נ'

1

2

מתירה פרסום ההחלטה ללא שמות ופרטים מזהים נוספים.

3

4

המזכירות תסגור את התיק.

5

6

7

ניתנה היום, כ"ט אייר תשפ"ה, 27 מאי 2025, בהעדר הצדדים.

8

גאולה לוי, שופטת

9

10